

273.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 22 marca 1933 r.

o zarobkowym przewozie osób pojazdami mechanicznymi w obrębie gminy miejskiej.

Art. 1. Na zarobkowy przewóz osób pojazdem mechanicznym na drogach publicznych (ulicach i placach) w obrębie gminy miejskiej należy, z wyjątkiem przewozów, określonych w art. 8, uzyskać koncesję.

Art. 2. (1) Koncesji udziela:

- 1) na zarobkowy przewóz osób pojazdem mechanicznym na drogach publicznych z wyjątkiem przypadków, wskazanych w p. 2 i 3, zarząd gminy miejskiej;
- 2) na zarobkowy przewóz osób autobusem w gminach miejskich, nie wydzielonych z powiatowych związków samorządowych, powiatowa władza administracji ogólnej;
- 3) w gminach miejskich, wydzielonych z powiatowych związków samorządowych, na zarobkowy przewóz osób autobusem przez przedsiębiorstwa, działające przy udziale kapitału państwowego, powiatowa władza administracji ogólnej, a w m. st. Warszawie — Komisarz Rządu m. st. Warszawy, w obu wypadkach po zasięgnięciu opinii właściwej gminy miejskiej.

(2) Rozporządzenie Ministrów Komunikacji i Spraw Wewnętrznych ustala przypadki, w których

udzielanie koncesyj przez zarządy gmin miejskich wymaga zgody powiatowej władzy administracji ogólnej, a w m. st. Warszawie — Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

Art. 3. W razie wydania koncesyj w ilości nadmiernej, nie uzasadnionej miejscowymi stosunkami gminy miejskiej, wojewódzka władza administracji ogólnej może po wysłuchaniu opinii właściwej gminy miejskiej oraz Izby Przemysłowo - Handlowej wstrzymać wydawanie dalszych koncesyj.

Art. 4. Gmina miejska, nie wydzielona z powiatowego związku samorządowego, ma pierwszeństwo do uzyskania koncesji na zarobkowy przewóz autobusem na własnym obszarze przed innymi osobami, ubiegającymi się o tę koncesję.

Art. 5. (1) Prawo prowadzenia komunikacji autobusami przez gminy miejskie, wydzielone z powiatowych związków samorządowych, we własnym zarządzie (art. 8 ust. 1 p. 1) może obejmować również obszar sfery interesów mieszkaniowych gminy.

(2) Obszar ten określa właściwa władza nadzorcza.

Art. 6. Warunki, pod którymi koncesje będą udzielane, prawa i obowiązki uprawnionego, czas trwania koncesji, rodzaje i wysokość opłat, jak również przyczyny wygaśnięcia lub odebrania koncesji określa rozporządzenie Ministra Komunikacji, wydane w porozumieniu z Ministrami Spraw Wewnętrznych, Spraw Wojskowych i Skarbu.

Art. 7. (1) Kto narusza przepisy ustawy niniejszej albo rozporządzeń, na jej podstawie wydanych, ulega karze grzywny do 3.000 (trzech tysięcy) zł albo karze aresztu do 3 miesięcy.

(2) Do orzekania powołane są powiatowe władze administracji ogólnej.

Art. 8. (1) Nie potrzeba uzyskiwać koncesji na:

- 1) przewóz osób pojazdami mechanicznymi miejskich przedsiębiorstw przewozowych w gminach miejskich, wydzielonych z powiatowych związków samorządowych, jeżeli gmina prowadzi takie przedsiębiorstwa we własnym zarządzie;
- 2) przewóz osób pojazdami mechanicznymi przedsiębiorstw państwowych „Polskie Koleje Państwowe” i „Polska Poczta, Telegraf i Telefon”;
- 3) przewóz osób pojazdami mechanicznymi przedsiębiorstw lotniczych do portów i z portów lotniczych;
- 4) doraźne przewozy wycieczkowe, organizowane przez towarzystwa turystyczne o charakterze społecznym, które nie uprawiają przemysłu przewozowego;
- 5) przewóz pracowników z miejsca pracy i do miejsca pracy pojazdami mechanicznymi przedsiębiorstwa;
- 6) przewóz chorych pojazdami mechanicznymi szpitali, pogotowi ratunkowych, kas chorych, lecznic, towarzystw ratunkowych;

- 7) przewóz zwłok pojazdami mechanicznymi przedsiębiorstw pogrzebowych;
- 8) przewóz gości hotelowych z dworców kolejowych do hoteli i z hoteli do dworców kolejowych pojazdami mechanicznymi przedsiębiorstw hotelowych.

(2) Przewozy, wymienione w ust. 1 w p. 3, 4, 5, 6 i 8, podlegają zgłoszeniu, stosownie do przepisów, jakie wyda Minister Komunikacji w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Art. 9. Koncesja na przewóz osób pojazdami mechanicznymi, poza obszarami jednej gminy, nie uprawnia sama przez się do wykonywania zarobkowego przewozu, określonego ustawą niniejszą, jednakże nie będzie wymagana osobna koncesja na wjazd do miasta, przejazd przez miasto i wyjazd z miasta pojazdów mechanicznych, kursujących poza obszarami jednej gminy, jeśli linja przewozowa, po której odbywają się przewozy, prowadzi do miasta, z miasta albo przechodzi przez miasto.

Art. 10. (1) Osoby, które w dniu ogłoszenia ustawy niniejszej wykonywają przewóz, określony w art. 1, mogą go nadal wykonywać bez uzyskania koncesji, aż do zużycia posiadanych pojazdów, nie dłużej jednak niż przez okres dwóch lat od dnia ogłoszenia ustawy niniejszej.

(2) W ciągu trzech miesięcy po ogłoszeniu przepisów, wydanych na podstawie art. 6, i stosownie do tych przepisów powinny wszystkie osoby, wymienione w art. 1, poddać zatwierdzeniu taryfy przewozowe, a osoby, które wykonywają przewóz osób autobusem, powinny ponadto złożyć kaucję albo polisę ubezpieczeniową na zabezpieczenie roszczeń z tytułu odpowiedzialności cywilnej za szkody, powstałe wskutek wykonywania przewozu.

Art. 11. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Komunikacji w porozumieniu z interesowanymi ministrami, art. 7 zaś Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

Art. 12. Ustawa niniejsza wchodzi w życie na całym obszarze Rzeczypospolitej, z wyjątkiem województwa śląskiego, w 3 miesiące po ogłoszeniu. Postanowienia art. 10 wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mścicki*

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Kierownik Ministerstwa Komunikacji:
M. Butkiewicz

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*